

Schiller Instituttets Ugeavis

9 / 2014

GDE Error: Error retrieving file - if necessary turn off error checking (500:Internal Server Error)

LaRouche udsender erklæring over radio, som går i luften over Washington, D.C.

Nedenstående tekst er en erklæring over radio, der skal gå i luften over Washington, D.C.s mediemarked i ugen for nedtælling, 24.-28. februar. Erklæringen vil blive udsendt 20 gange på en betydningsfuld radiokanal.

»Mit navn er Lyndon LaRouche, og jeg er bekymret over den krise, vi står overfor. Vi har to kriser. Vi har en krise, som skyldes det interne sammenbrud af den amerikanske økonomi og de lidelser, som dette vil betyde. På den anden side befinder vi os på randen af en meget stor krig, en termonuklear krig, som, hvis den finder sted, kunne betyde udslettelsen af den menneskelige art, eller noget tilnærmelsesvis tilsvarende. Vi må fjerne præsident Barack Obama, for så længe, han sidder ved magten, og så længe, han udøver diktatorisk magt, tillader han ikke, at Kongressen vedtager love; han skaber dem selv. Han er en diktator. Vi må have ham fjernet fra embedet. Jeg er overbevist om, at hvis vi fjerner Obama fra embedet, vil vi se, at vi ikke får en termonuklear krig.«

Speaker:

Den amerikanske Kongres må stille Obama for en rigsret nu!

Denne annonce er betalt af Lyndon LaRouche Political Action Committee, www.larouchepac.com, og er ikke autoriseret af nogen kandidat eller noget kandidatudvalg.

EU Online-avis rapporterer om Putins forpligtelse til at beskytte Krim

Eutimes.net-websiden havde en artiklen den 22. februar med titlen »Ruslands krigstrussel over Ukraine forbløffer Obamaregimet.« Alt imens den specifikke rapport i artiklen ikke er blevet bekræftet, så gør de aktuelle forhold i Ukraine, især i den østlige del, rapporten troværdig, efter Lyndon LaRouches vurdering.

Dette nyhedsmedie har tidligere rapporteret om erklæringer fra ledere af den autonome republik Krim, som indikerede, at de ville søge russisk beskyttelse, hvis den neo-nazistiske opposition skulle tage magten i Kiev, hvilket den nu har gjort.

Den relevante rapport på eutimes.net lyder som følger:

»En ny rapport fra udenrigsministeriet (MoFa) vedrørende den igangværende krise i Ukraine siger, at den amerikanske præsident Barack Obama var 'forbløffet' i går, efter at præsident Putin i en telefonsamtale advarede ham om, at Rusland var parat til at sende flere end 250.000 tungt bevæbnede tropper ind i Krim for at beskytte borgernes suverænitet mod yderligere aggression fra USA og EU.«

Artiklen siger også, at MoFa-rapporten (som p.t. ikke er på dens hjemmeside) siger, at Obama og EU har allieret sig med fascisterne fra Right Sector og Svobodapartiet. Denne vurdering er absolut korrekt.

Natalia Vitrenko: USA og EU etablerer nazistisk regime sammen med ukrainske terrorister

Erklæring fra formanden for Ukraines Progressive Socialistparti, Natalia Vitrenko.

Hele verden er oprørt over begivenhederne i Ukraine. Man skal forstå sagens kerne. Ukraines Progressive Socialistparti, som et venstrefløjsparti, der har kæmpet og fortsat kæmper imod den indenrigs- og udenrigspolitik, der føres af både de Orange kræfter under Jushenko og af alliancen under Janukovitj mellem Regionspartiet og Ukraines Kommunistparti, finder det nødvendigt at fremlægge vores vurdering.

Den 22. februar gennemførte Parlamentet, under [trussel fra] Euromaidans guerillastyrkers og terroristers automatvåben, et neo-nazistisk statskup.

Idet man lader hånt om alle bestemmelser i Ukraines forfatning og i international lov, samt tramper på europæiske værdier, overskred parlamentet sine beføjelser og begik handlinger, som påkalder sig strafferetslig forfølgelse. Washington og Bruxelles, som har fortalt hele verden, at Euromaidan er en fredelig aktion udført af det ukrainske folk, som har valgt

Europa og som forsvarer demokratiet og europæiske værdier, må indrømme, at intet af dette er tilfældet. De har støttet et nazistisk kup, som er gennemført af guerillastykker, terrorister og Euromaidans politikere i Vestens interesser.

Der er uafviselige beviser på, at dette er tilfældet:

- 1) Ændring af regeringssystemet på en forfatningsstridig måde.

Dette er en krænkelse af det europæiske princip om regering ved lov. Udgørende en krænkelse af Sektion XIII i Ukraines Forfatning (som i detaljer beskriver proceduren for en forfatningsændring) og uden nogen deltagelse af Forfatningsdomstolen, er vort lands regeringssystem blevet ændret gennem en Resolution fra Ukraines Øverste Rada;

- 2) Parlamentet har, idet det har overskredet sine beføjelser og ladet hånt om Artikel 19 i Forfatningen, udnævnt administratorer for

- Indenrigsministeriet
- Ukraines sikkerhedstjeneste
- Justitsministerens kontor

Disse administratorer er blevet udnævnt med det formål, at Euromaidan kan udøve tvang over for statens forfatningsmæssige institutioner for at tilfredsstille Vestens interesser på en forfatningsstridig måde;

- 3) Ukraines præsident Janukovitj (hvis politik vort parti åbenlyst har været modstander af i samtlige de fire år, han har beklædt præsidentembedet) er blevet frataget sin forfatningsmæssige myndighed, hvilket er en grov krænkelse af Ukraines Forfatning. Forfatningen giver ikke den Øverste Rada lov til at fratage præsidenten hans beføjelser med det opfundne påskud, at han selv har forladt sit embede. Forfatningen indeholder bestemmelser om en procedure for en

rigsretssag. Men atter ser vi imidlertid, at, ikke under lovens retningslinjer, men gennem en revolutionær hensigtsmæssighed, og idet man lader hånt om det europæiske princip om formodning om uskyld, er Janukovitj blevet fjernet fra embedet og nye præsidentvalg er blevet planlagt, som en overtrædelse af Ukraines Forfatning;

4) Parlamentet har, idet det beskytter guerillastyrkerne og terroristerne fra Euromaidan, udstedt amnesti til og erklæret som helte alle deltagerne heri, og har indledt en proces, hvor man giver dem høje poster i regeringen. Det vil sige, at de personer, som greb til våben og dræbte uskyldige borgere og medlemmer af lovens håndhævere, som ikke var skyldig i nogen forbrydelse; de personer, som besatte og ødelagde administrative bygninger og våbendepoter; og de personer, som organiserede summarisk retfærdighed og begik afpresning og kidnapning, vil undslippe ethvert ansvar for deres handlinger. Grundlaget for dannelsen af et neo-nazistisk, undertrykkende statsapparat er således ved at blive skabt.

Washington og Bruxelles burde agte på vore advarsler. Vi anklager dem, og de politiske kræfter, som de har bragt til magten, for at have det fulde ansvar for etableringen af et totalitært, nazistiske regime i Ukraine, med den uundgåelige krænkelse af millioner af vore borgeres rettigheder og friheder.

USA og EU bør vide, at de politiske partier og bevægelser, som har grebet magten, blandt hvilke er neo-nazistiske kræfter (såsom Svoboda og Right Sector), undervejs erklærede, at de var ved at gennemføre en national revolution under disse slogans: 'Ukraine for ukrainere', 'Nationens Ære – Død over Fjenden', 'Giv Moskovitterne Kniven og Hæng Kommunisterne!' og så fremdeles.

Fra og med 22. februar bærer de, der nu har magten, det fulde ansvar for hele Ukraine og for krænkelse af borgernes

rettigheder og friheder.

Guerillastyrkerne og terroristerne fra Euromaidan indtager fortsat administrative bygninger og regeringsbygninger i det sydøstlige Ukraine.

Vælgerne fratages gennem terrormetoder retten til at have de repræsentanter, som de har valgt, siddende i lokale råd.

Civile, som forsvarer deres valgte politikere, bliver nådesløst skudt af Kalashnikovs, så vel som af ikke-dødelige våben, som det skete den 22. februar i Luhansk.

Guerillastyrkerne har, uden at være i besiddelse af nogen som helst regeringsmyndighed, og i fravær af en undtagelsestilstand, tiltaget sig retten til at blokere vigtige hovedveje med økser og knipler, opstille kontrolposter og inspicere køretøjer og passagerernes papirer, idet de afspærrer vejen for dem, de misbilliger, til at forlade Kiev.

De bygger blokader på indfaldsvejene til lufthavne, hvorved de groft overtræder Den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, som garanterer individets ukrænkelighed, bevægelsesfrihed, formodning om uskyld og retten til tryghed og liv. De fornedrer hele det ukrainske folks værdighed og rettigheder.

Den 23. februar bebudede repræsentanter for dem, der nu har magten, dannelsen af et etnisk, ukrainsk samfund: alle, som benytter det russiske sprog, skal fratages deres status som medlem af det titulerede etniske, ukrainske samfund og underkastes en diskrimination mht. deres civile og politiske rettigheder.

Man har meddelt, at man har planer om at forbyde transmittering af den Russiske Føderations Tv-kanaler i Ukraine som værende talerør for en fjendtlig stat. Det er sådan, de nye myndigheder forsvarer europæiske værdier som ytrings- og meningsfrihed.

Man er begyndt at udfærdige lister til »udrensning« [afsløring af personlige informationer]. Denne mekanisme vil blive brugt til at fratage dem, der ikke deler de nye, ukrainske myndigheders neo-nazistiske synspunkter, deres civile og politiske rettigheder.

Kvalmende handlinger af selvtægtretfærdighed fortsætter over hele landet. Deputerede i den Øverste Rada, som man misbilliger, bliver tævet (inklusive med sten), og der foregår en massiv intimidering af valgte medlemmer af lokalråd, der går ud på, at deres familiemedlemmer vil blive ødelagt (især deres børn), hvis de ikke udfører de nuværende magthaveres politiske mål. De politiske partier, som man misbilliger, får deres kontorer nedbrændt i massevis, alt imens politiske partier og offentlige organisationer, som ikke deler de nye, ukrainske myndigheders ideologi og mål, får offentlige trusler om forfølgelse og forvisning.

Guerillastyrker fra Euromaidan er begyndt at overtage Kiev-Pechora-Klostret, et ortodoks, helligt sted, og overføre det til det skismatiske Filaret [Ukrainsk ortodoks kirke/Kiev Patriarkat]. Dette vil fortsætte med indtagelsen af alle ukrainske, ortodokse kirker/Moskva-Partriarkat-kirker, med det formål at underlægge dem Vatikanet.

På vegne af Ukraines Progressive Socialistparti erklærer jeg:

Vi anerkender ikke, at det udførte statskup er legalt, og vi anerkender ikke legaliteten af de nye, ukrainske myndigheders handlinger. Vi fordømmer deres totale overtrædelse af de ukrainske borgeres rettigheder og friheder på baggrund af etniske, kulturelle, religiøse eller politiske faktorer.

Vi appellerer til Det europæiske Parlament og FN's Sikkerhedsråd og kræver omgående intervention i det, der finder sted i Ukraine, for at forsvare borgernes rettigheder og friheder, og for at forhindre de nye, ukrainske myndigheder i at udløse en Tredje Verdenskrig på det eurasiske kontinent.

Saudi Arabien planlægger at udvide stedfortræderkrige mod Syrien

Det libanesiske dagblad, *Al Akhbar*, citerede en saudisk kilde, da de i dag rapporterede, at Saudi Arabien i øjeblikket har drøftelser med Pakistan om leveringen af antiluftskyts og antitank-raketter til syriske oprørere i et forsøg på at tippe balancen i krigen for at vælte præsident Bashar al-Assad af Syrien.

Pakistan fremstiller sin egen version af kinesiske antiluftskytsmissiler, som affyres fra skulderen, kendt som Anza, og antitank-raketter, hvilke begge Riyadh prøver på at skaffe til oprørerne, sagde kilden, som, bemærker *Al Akhbar*, er tæt på de saudiske beslutningstagere. *Al Akhbar* pegede også på Pakistans generalstabschef for hæren, gen. Raheel Sharifs besøg i Riyadh tidligere på måneden, hvor han mødte Kronprins Salman bin Abdul Aziz. I sidste uge stod Prins Salman selv i spidsen for en stor delegation til Pakistan kort tid efter, at Saudi Arabiens chefdiplomat, Prins Saud al-Faisal, besøgte kongedømmets hovedallierede.

Den 22. februar rapporterede *Wall Street Journal*, idet de citerede vestlige og arabiske diplomater, så vel som kilder i den udenlandsk støttede syriske opposition, om en forøget strøm af våben til de syriske terrorister fra Riyadh. Saudi Arabien har for første gang tilbudt at give oppositionen kinesiske mandsbårne luftforsvarssystemer, eller Manpads, og

antitank styrede missiler fra Rusland, sagde avisen. En vestlig diplomat med kendskab til våbenleverancerne sagde til avisen, at nyt udstyr er umiddelbart på vej.

Den 19. februar, under Storbritanniens Charles af Arabiens besøg i Riyadh, indgik det britiske forsvarsfirma BAE Systems yderligere en aftale om prisen på 72 Eurofighter Typhoon jetfly, som det sælger til Saudi Arabien efter flere års forhandlinger.

Oversvømmet af saudiske penge rekrutterer Jihadister i Syrien børn

En nylig bølge af online-videoer på Jihadistiske medier viser, at syriske børn og teenagere gennemgår bevæbnet jihad-træning. En video, der var udlagt på en jihad-webside, viser et fireårigt barn, der bliver undervist i at affyre et AK47 stormgevær af udenlandske kæmpere fra den Islamiske Stat Irak og Levanten, almindeligvis kendt som ISIS, og som er tilknyttet al-Qaeda. På en video siger et barn, at han er født i Uzbekistan og forklarer, at han har fået det samme navn som ISIS-lederen Abu Bakr al-Baghdadi. De jihandi-krigere, som er omkring ham, synes at komme fra Golflandene, at dømme fra deres accent.

Denne udvikling er en direkte konsekvens af en øget tilstrømning af penge fra Saudi Arabien, som nu flyder ind i Syrien for at styrke terroristerne. Vali Nasr, en amerikansk akademiker, medlem af udenrigsministeriets Foreign Affairs Policy Board og en højtstående rådgiver til USA's Særlige Repræsentant for Afghanistan og Pakistan, ambassadør Richard Holbrooke, mellem 2009 og 2011, sagde i en artikel i det pakistanske dagblad *The Express Tribune*: »Hvis du er en jihad-kæmper, så er Syrien stedet at være; det er der, alle pengene er i øjeblikket.«

Alt imens al-Qaeda tidligere har gjort børn til mål for indoktrinering og rekruttering i Afghanistan, Mellemøsten og

Afrika, synes indsatsen større og mere organiseret i Syrien. »Det stemmer overens med et fornyet fokus på de unge fra al-Qaeda's mediefløj, al-Sahab«, siger Steven Stalinsky, adm. direktør i MEMRI (Middle East Media Research Institute).

Det russiske udenrigsministerium udsteder erklæring om Ukraine

Ifølge *Russia Today* udstedte det russiske udenrigsministerium en erklæring om det nye regime i Kiev, Ukraine, med anklager om, at det anvendte diktatoriske metoder og terrormetoder til at undertrykke folk med afvigende meninger i landet, med opbakning fra Vesten, som handler ud fra geopolitisk egeninteresse.

»Holdningen hos nogle af vore vestlige partnere viser ikke oprigtig bekymring, men et ønske om at handle ud fra geopolitisk egeninteresse«, sagde erklæringen på ministeriets hjemmeside. »Der er ingen fordømmelse af ekstremisternes kriminelle handlinger, inklusive manifestationer af neo-nazisme og antisemitisme. Faktisk bliver disse opmuntret.«

Erklæringen fortsatte med at sige, at sponsorer udefra fremmede et regimeskift i landet uden noget ønske om at finde national konsensus.

»Vi opfordrer indtrængende dem, der er indviklet i krisen i Ukraine, til at udvise ansvarlighed og forhindre en yderligere forværring af situationen, at vende tilbage til regering ved lov og stoppe ekstremisternes greb efter magten.«

Erklæringen sagde, »paramilitære elementer ... nægter at forlade byerne eller rømme de administrative bygninger, som de har besat, alt imens de fortsætter med at udøve voldshandlinger.«

Erklæringen siger, at legitimiteten i Radaen, som har vedtaget dusinvis af love i de sidste tre dage med en beslutningsdygtighed, bestående af deputerede fra oppositionen og afhoppere fra Janukovitj' Regionsparti, er »tvivlsom.«

Moskva anklager de ukrainske parlamentsmedlemmer for at bruge revolutionær retfærdiggørelse af krav om bogstavelig talt at forbyde brugen af det russiske sprog fuldstændigt, opmuntre til en udrensning (politisk udelukkelse af embedsmænd fra det tidligere regime fra at beklæde offentlige poster), opløse partier, lukke visse medier ned og fjerne begrænsningen af neo-nazistisk propaganda.

Det russiske ministerium har også fordømt valgdatoen den 25. maj og siger, at iflg. aftalen af 21. februar, som blev indgået før Viktor Janukovitj forlod Kiev, kan tidspunktet for noget valg kun kunne fastlægges efter en forfatningsmæssig reform. For at sikre reformens succes bør enhver ændring af Forfatningen sendes til en folkeafstemning.

Den russiske premierminister Dimitri Medvedev betvivler legitimiteten af ukrainske myndigheder

Mandag stillede den russiske premierminister Dmitri Medvedev spørgsmålstejn ved legitimiteten af den nuværende regering i

Ukraine. »For at sige det ligeud, så er legitimiteten af mange regeringsinstitutioner tvivlsom her«, sagde Medvedev.

»At behandle maskerede mænd med Kalashnikov-rifler, som cirkulerer rundt i Kiev, som en regering – vi ville finde det vanskeligt at arbejde med en sådan regering.«

Medvedev stillede også spørgsmålstegn ved visse staters anerkendelse af regeringen. »Nogle af vore udenlandske, vestlige partnere mener noget andet. Det er en form for afvigende opfattelse, når folk kalder det for legitimt, som grundlæggende set er resultatet af et væbnet mytteri.«

Medvedev sagde, at Rusland er villig til at opfylde alle sine forpligtelser iht. aftaler, der er indgået med Ukraine, men er bekymret over, at dets interesser kan være truede.

En refleksion af denne russiske bekymring viste sig ved, at den russiske ambassadør til Ukraine i mandags blev kaldt hjem til Moskva for konsultationer.

»Dette træk betyder, at vi ikke forstår, hvad det er, der foregår i det land, og at der foreligger en trussel mod vore interesser, og mod vore borgeres liv og velfærd. Der er store tvivl om legitimiteten af en hel række af magtorganer, som nu er i kraft der«, forklarede han.

Medvedev påpegede også, at Ruslands aftale fra december måned med daværende præsident Janukovitj om et nedslag i prisen for russisk naturgas, der sælges til Ukraine, har en deadline.

»Hvad der vil ske efter denne deadline er et spørgsmål om yderligere drøftelser med ledelsen af ukrainske selskaber og den ukrainske regering, hvis der findes en til den tid«, sagde han.

Græsk Tragedie: Lægejournaler viser, nedskæringspolitik er massebord

22. februar 2014 – En ny undersøgelse, der blev publiceret i det britiske magasin The Lancet, har fundet nye beviser på, at de betingelser, der er blevet påtvunget Grækenland, har en morderisk effekt på landets befolkning, med dramatiske, negative virkninger på borgernes helbred, inklusive stigende forekomster af HIV, tuberkulose, depression og spædbørnsdødelighed.

Se: »Greece's Health Crisis: From Austerity to Denialism«, <http://download.thelancet.com/pdfs/journals/lancet/PIIS0140673613622916.pdf?id=baabvVl8RvwUYgZFo3Aru>

Nedskæringerne inden for sundhedsområdet og en dramatisk stigning i arbejdsløsheden har også efterladt tusinder af mennesker uden sundhedsforsikring. Da der er blevet skåret ned på programmerne til forebyggelse af AIDS, er forekomsten af HIV og tuberkulose hos narkomaner steget drastisk. Selvmord og psykiske helbredsproblemer har en tendens til at blive underrapporteret, så »dette er sandsynligvis kun toppen af isbjerget«, sagde Alexander Kentikelenis fra Cambridge University, undersøgelsens hovedforfatter.

Undersøgelsens resultater blev hovedsageligt baseret på befolkningsundersøgelser og statistikker fra regeringen og andre kilder, inklusive EU-kommissionen. Kentikelenis sagde, at det ville tage år at måle langtidskonsekvenserne for de mennesker, der står tilbage uden regulær adgang til sundhedsydelser, især dem med kroniske tilstande som hjertelidelser. De har observeret en stigning i dødfødte børn på 21 % iflg. tal fra Den Græske Nationale Skole for Befolkningssundhed. Der har været en stigning i

børnedødelighed på 43 %, af hvilken en stor del kan tilskrives fejlnæring og mangel på prænatale sundhedstjenester pga. nedskæringer på sundhedsområdet.

»Nogle gravide kvinder har ikke længere adgang til sundhedsydelser, og derfor kan komplikationerne senere i deres graviditet blive mere udtalte«, sagde han. Forskerne fandt også, at børnedødeligheden, som tidligere havde været faldende, foretog et spring opad på mere end 40 % mellem 2008 og 2010. Han sagde, at det sandsynligvis havde forbindelse med, at børnene ikke fik nok at spise og fik færre kontrolbesøg hos lægen, da familier, der er afskåret fra statslige sundhedsydelser, ikke har råd til privat behandling.

Den velgørende lægeorganisation Doctors of the World bekræftede, at den græske finanskrise har haft en ødelæggende indvirkning på sundhedstilstanden. Som svar herpå har gruppen fordoblet antallet af de programmer, de kører, siden krisens start. »Vi ser folk i tilstande, som jeg aldrig har set i mit liv«, sagde vicedirektøren for Doctors of the World, Nathalie Simmonot, idet hun refererede til patienter, som er dukket op på klinikkerne med manglende kødlunser på kroppen.

Selve Lancet-rapporten peger på, at finansieringen af sundhedsområdet er blevet så kraftigt beskåret, at Grækenland nu bruger mindre på sundhedsområdet, end alle medlemmerne af EU før 2004, (dvs. Frankrig, Tyskland osv.). For eksempel blev budgettet for offentlige hospitaler skåret ned med 26 % mellem 2009 og 2011; i de seneste to år er det blevet skåret endnu mere ned. Budgettet til medicin blev voldsomt beskåret fra 4,7 milliarder euro i 2010 til 2,88 milliarder euro i 2012, og i 2014 beskåret ned til 2 mia. euro.

Sundhedsomkostningerne til psykiske lidelser er blevet brutalt skåret ned. Finansieringen til psykiske lidelser blev beskåret med 20 % mellem 2010 og 2011, og med yderligere 55 % mellem 2011 og 2012, til trods for et stigende antal tilfælde af psykiske lidelser af alle slags. Tilfælde af depression er

steget med 250 %; selvmord steg med 45 % mellem 2007 og 2011.

Nedskæring af sprøjtning mod myg har ført til en genopblussen af malaria, som blev udryddet for 40 år siden. Og i rapporten er ikke inkluderet det forøgede dødstal for influenzasæsonen 2013-14, som har kostet flere end 50 menneskeliv, inklusive 19 alene i denne uge.

Putin: Vi vil fortsat øge de russiske væbnede styrkers potentiale

22. februar 2014 – Den russiske præsident Vladimir Putin sagde til et publikum, bestående af militære veteraner i Moskva i går, at alt imens Rusland mener, konflikter bør løses med politiske snarere end militære midler, så må Rusland være forberedt på at forsvare sig.

»Vi er overbevist om, at internationale problemer og konflikter bør løses med politiske snarere end militære midler«, sagde han. »Det skyldes hovedsageligt denne fremgangsmåde, at det er lykkedes Rusland at stoppe flere tragiske forløb, såsom begivenhederne omkring Den syriske Republik.

Verden i dag er imidlertid fortsat ustabil; området for potentiel konflikt vokser. Under disse betingelser bør vi være årvågne og stadig være klar til at forsvare Rusland og dets borgere, uanset, hvordan situationen måtte udvikle sig. Derfor er de vigtigste nationale sikkerhedsfaktorer, at vores hær og flåde fortsat er kampklare.« Til dette formål »vil vi derfor fortsat øge potentialet i vores væbnede styrker og alle organisationer, der er ansvarlige for landets sikkerhed«, sagde han.

Han bemærkede, at regeringen arbejder for at forbedre militæret inden for alle områder, inklusive at træne kampstyrker, udstyre dem med moderne våben, og sørge for sundhedsydelser og leveforhold. Militærets officerer, sagde han, er »sjælen i hele vores reform«, og i dag konfronteres de med opgaver »på et nyt niveau.«

Omkring en dag tidligere talte admiral Viktor Chirkov, kommandør over den russiske flåde, om nogle af de nye kapaciteter, som flåden får, ved en begivenhed i anledning af, at man lagde kølen til en ny ubåd i Flådeværftet i St. Petersburg. »Skibe og ubåde udstyret med præcisionsvåben vil være rygraden i flådens strategiske, ikke-nukleare afskrækkelsesstyrke«, sagde han. »Ubådsstyrkernes kamppotentiale bør bygges på modernisering af tredjegerations atomubåde med multiple funktioner, og konstruktionen af næste generations ikke-nukleare ubåde.«

Den nye ubåd, som Chirkov refererer til, med navnet *Krasnodar*, er det fjerde fartøj i en ny klasse af ubåde med konventionel energi kaldet Varshavyanka-klassen. Varshavyanka-klasse-ubåde siges at være så snigende, at de har fået tilnavnet »sorte huller i havet« af den amerikanske flåde. Tre af de seks ubåde af Varshavyanka-klassen vil blive udstationeret i Sortehavet, hvor der i øjeblikket kun er en ubåd udstationeret, hvor de vil være med til at styrke den russiske flådes tilstedeværelse i Middelhavet, som Chirkov også tog op i sine bemærkninger.

»Generelt set er Middelhavsgruppens opgave fuldstændig klar: at forpurre enhver trussel mod Ruslands grænser og sikkerhed«, sagde han.

USA: Der skal kun ét

kongresmedlem til for at sætte en rigsretssag i gang

I sit interview med LaRouchePAC den 21. februar understregede prof. Francis Boyle fra University of Illinois meget kraftigt, at der kun skulle ét kongresmedlem til for at indlede en impeachment-procedure (rigsretssag) imod Barack Obama. Idet han bemærkede, at republikanerne havde kontrollen over Repræsentanterne Hus, og at de »kan stille Obama for en rigsret i morgen, hvis de vil«, forklarede prof. Boyle:

»Jeg mener, at det eneste, vi behøver, er et modigt kongresmedlem – sandsynligvis en republikaner – som er villig til at stille et Forslag om Impeachment for Kongressen så snart som muligt – for Repræsentanternes Hus – og få bolden til at rulle. Jeg tror, der er en masse støtte til det, når det først er stillet.«

Prof. Boyle bemærkede, at han har erfaring i disse sager, da han var rådgiver for kongresmedlem Henry Gonzales (D-Tex.), da Gonzales fremlagde en Resolution for Impeachment imod præsident George H.W. Bush. Det eneste, der skal til, er et medlem, understregede Boyle, »og dette medlem kan oven i købet gøre det mundtligt.« Han bemærkede, at der findes en særlig procedure, ved hvilken et medlem kan henvende sig direkte til salen og oplæse paragraffer om impeachment lige på stedet, hvis det er, hvad han/hun ønsker at gøre.

Som kapitel 14 i bind 3 af *Deschlers Præcedenssager i Repræsentanternes Hus* konstaterer, så er procedurer for en rigsretssag blevet indledt ved enten at komme en resolution i kassen til forslag (som er opstillet i salen, -red.), eller ved at anlægge anklager i salen under reglerne for Forfatningsmæssigt Privilegium. Hvis et medlem rejser en sag om Forfatningsmæssigt Privilegium, skal medlemmet stille en resolution, som direkte kræver en rigsretssag, ikke blot en

undersøgelse. En sådan privilegeret resolution har præcedens over alle andre dagsordener, og det medlem, som har fremlagt den, har ret til en time til at debattere den.

Herefter kan Huset henvise sagen til den relevante komite, men det er ikke et krav.

Prof. Boyle understreger, at eftersom der er tale om en nødsituation, kunne Huset direkte vedtage en rigsretssag og sende sagen til Senatet for en retssag uden at afholde høringer. Han foreslog tre forhold, der er så klare, at de kunne udgøre anklagepunkter i en rigsretssag uden at behøve høringer. Disse er:

1. Obamas illegale og forfatningsstridige krig imod Libyen uden Kongressens tilladelse;
2. Obamas mord på amerikanske borgere som et overgreb på det Femte Forfatningstillæg, og hans trusler om at myrde flere; og
3. Obamas trussel om krig mod Syrien.

Disse spørgsmål er ganske klare i forhold til Forfatningen, hævdede Boyle, og Huset kunne sætte en ja-eller-nej-afstemning til en rigsretssag på dagsordenen, uden høringer, og dernæst sende sagen til Senatet. Og den overhængende situation taget i betragtning og faren for term nuklear krig pga. Ukraine og Syrien, så er det, hvad prof. Boyle tilråder, at man gør.

Lyndon H. LaRouche, jr.:
Slut med krig, eller slut med

mennesket?

– drejer det sig om en uge, eller så?

18. februar

(Snyd ikke dig selv for at læse den nu 91-årige amerikanske statsmand, videnskabsmand, økonom, filosof, polyhistor og, frem for alt, en menneskehedens tjener *par excellence*, Lyndon LaRouches intelligente, men også dybt følelsesfulde udredning af den umiddelbare fare for selvudslettelse gennem atomkrig, som nu konfronterer menneskeheden, med mindre vi omgående sadler om og satser på et totalt paradigmeskift for dels at redde os selv fra denne tåbelighed, og dels for at påbegynde den konstruktive genrejsning af intet mindre end hele planeten frem mod en skøn fremtid, som er inden for rækkevidde for alle, hvis blot den politiske vilje til at sætte det i værk er til stede. Denne 'politiske vilje' påhviler det dig og mig at sørge for er til stede! Glem søndagsrundstykket, reflekter, og ring så til os og meld dig til arbejdet sammen med os for at sikre, at det sker! 35 43 00 33 – 35 43 00 17 – Vi er ved telefonen fra mandag morgen kl. 9.00. (SI-red.))

Hvis Det britiske Imperium, sammen med Obamaregeringen, ikke bringes under »opsyn af voksne« inden for så kort tid som en uge eller så, vil det overvejende sandsynlige, hvis ikke absolut visse fremtidsperspektiv sandsynligvis være udslettelsen af den menneskelige art, sandsynligvis så tidligt, som ikke senere end begyndelsen af marts måned dette år.

✖ I dette tilfælde er det praktiske spørgsmål ikke blot *casus belli* som sådan; det umiddelbare spørgsmål er: den umiddelbare kilde til denne trussel om generel bankerot af Det britiske Imperium og dets Wall Street-vedhæng. Overgangen fra »bail-out« (statslig bankredning) til de umiddelbart fatale virkninger af »bail-in« (konfiskering af bankindeståender) er

den faktiske rod til tidspunktet for denne krise.

Det har bragt planetens transatlantiske område, som er domineret af Det britiske Imperium, frem til den praktisk talt visse udslettelse af sit eget system, med mindre den eurasiske del af denne planet vil »bukke under« for udplyndring, nærmest som et lig – altså, med mindre London-Wall Street-rovdyrene får mulighed for at udplyndre »ressourcer udefra«. Det vil sige: den eurasiske verden. Om det er det ene eller det andet: så er tiden ved at løbe ud for Det britiske Imperium, og derfor ligeledes også for dets marionet, Barack Obama.

Den snarlige impeachment (fremstilling for en rigsret, -red.) af Barack Obama kunne standse driften mod krig; intet mindre end en sådan fjernelse ville være tilstrækkelig. Verden som helhed sidder i øjeblikket i en virkelig Zeus-Prometheus-konflikt: en tilstand, der kan sammenlignes, i sine karaktertræk, med Det romerske Imperiums Fald, og med en lignende skæbne, som nu truer endnu en Zeus-tåbelighed: Det romerske Imperium, som nu er den udtrykte model for nutidens praktisk talt globale Britiske Imperium. Uanset hvad, så er Wall Street – velfortjent – dømt til undergang!

Lad os derfor tale om forholdsregler til forebyggelse. Det er vores egen sidste chance – og den er meget, meget hastigt på vej! De britiske penge og Wall Street-pengene er nu lavet af papmaché, og de vil brænde godt, og langt omkring, hvis penge får sin nuværende vilje.

Det er muligvis din bedste og sidste chance for at forså principperne for økonomi og anden forudsigelsesvirksomhed. Uanset hvad, så er den onde Zeus, endelig, snart død. Til syvende og sidst har penge aldrig haft nogen iboende værdi.

Jeg taler ikke om profit, men om fornuft

Den klare hensigt med formålet med menneskehedens eksistens på Jorden er eksistensen og udviklingen af den menneskelige art til en grad af, hvad man i øjeblikket må betragte som en højere fornuftstilstands implicitte mål. Intet mindre kan gøre det! Sammenlignet med princippet om livet som sådan overgår menneskeligt liv alle beviser, som vi i øjeblikket er i stand til at kende. Alt andet er blot håbløse, eller

det, der er værre, tåbers forføngelighed!

Skaberen har givet os et bestemt tegn på Hans glæde ved vor eksistens; det ville være bedst at forfølge denne underforståede advarsel. Det er, hvad vi, indtil nu, har modtaget. Tiden er ved at løbe ud.

Det menneskelige livs iboende karakter er den menneskelige arts bemærkelsesværdige præstationer, i kontrast til alle andre arter, som vi i øjeblikket kender til. Denne præstation kan identificeres, mht. den kendte, fysiske videnskab, som det, vi korrekt identificerer som det menneskelige individs viljemæssige, skabende evner: evner, som intet andet levende væsen (som vi hidtil har kendt til) nogen sinde har præsteret. I denne henseende bør vi erkendes som en enestående kraft inden for de nuværende kendte dele af vort univers.

Vi kunne, (pga. vor nuværende uvidenhed) kalde det den evolutionære magi af »kemi« (som en proces, ikke blot en ting). Kald det »*det noetiske princip*«, som er specifikt for menneskeligt liv (*for så vidt det i øjeblikket er os bekendt*). Det er dette noetiske princip i det menneskelige individ (*for så vidt det er os bekendt*), som udgør princippet om kendt liv generelt, men som mest tydeligt findes specifikt i den noetiske evne, som er specifik for menneskeligt liv: i den relativt højeste betydning af spørgsmålet.

Det praktiske spørgsmål bliver derfor konflikten mellem det, der korrekt anses for at være legenden om Zeus' sataniske princip, stillet op imod det menneskelige princip: det sidstnævnte princip er det, som har været knyttet til legenden om Prometheus' kvaliteter.

Den mest specifikke kvalitet, som skiller det menneskelige sind ud fra sindet hos dyr af enhver art, skal imidlertid findes i kvaliteten af udødelighed, som er specifik i følgende interessante kendsgerning: at betydningen af menneskeligt liv ligger ud over noget som helst dødeligt udtryk for den tildelte mission om kreativitet som sådan. Det ligger i den menneskelige eksistens' transcendent kvaliteter, som vi for bekvemmelighedens skyld, her, vil identificere som de praktiske udtryk for klassisk kunst og klassisk videnskab.

Grundlæggende set er sandheden den, at klassisk kunst og videnskab er

én og samme idé: idéen om det kreative, (dvs. det noetiske), aspekt af det menneskelige liv *i sig selv*; i praksis kan de ikke adskilles fra hinanden. De mest lidenskabelige udtryk for denne afgørende kendsgerning med hensyn til eksistensen af det menneskelige sind kan med rimelighed identificeres med den doktrin, der knytter sig til Jesus Kristus og hans førende disciple, navnlig den i vid udstrækning, på vejen til Damaskus, inspirerede elev, apostlen Paulus.

Mennesket virkeliggør således sig selv i døden: i det, som han har skabt til denne mystiske missions fremtidige skæbne, som forlænger det menneskelige individs mening med livet, når dette kødelige liv ikke længere er. Denne kendsgerning virkeliggøres i det aspekt, som, i lige grad, er den store, klassiske kunstners og fysiske forskers lidenskab, som hos f.eks. vor moderne tids Filippo Brunelleschi og Nicolaus Cusanus, og hos de store kunstneriske komponister, såsom eleverne af Johann Sebastian Bach, for eksempel. Når nogle af disse var døde, var det, der blev tilbage, det noetiske princip, som de har fremmanet for mange fremtidige generationer.

Zeus' iboende ondskab, og hans elevs, såsom det Romerske og Britiske Imperium, i lige grad, og det nuværende Wall Street-slæng og dets britiske modstykke, er deres efterspørgsel af ødelæggelse af alt, hvad der er afgørende helligt: det menneskelige sinds iboende noetiske princip. Ondskab er de moderne Zeus-tilhængerens udtryk: det er også udtrykket i oldtidens Romerske Imperium og dets genfødsel som det Britiske Monarki, og det britiske redskab, Wall Street, og det forræderi, som det så ofte, og så vidt omkring, har spredt blandt os, for eksempel!

Disse overvejelser, som jeg, foreløbig, blot har defineret her i store træk, berører eksistensen af et bestemt universelt princip: ikke en ting, men et princip (som det underliggende princip for selve livet). Det er disse personer, som »opdager« sådanne beviselige principper på en original måde, som har gjort sig fortjent til menneskehedens højeste rangorden: gennem opdagelsen af et ægte, universelt fysisk princip. Det er den lidenskab, der er inkorporeret i sådanne principper, som tager del i den faktiske kvalitet af menneskelig udødelighed.

De principper, som jeg har kendt til:

Den menneskelige mekanisme gør det muligt at fremlægge de principper, som jeg her har skitseret, foreløbig, på dette sted. Det er blevet gjort, og kan gøres igen på en passende, indirekte måde. Sådanne kvaliteter, når de erkendes på passende måde, har en mere ironisk implikation: de er ikke genstande som sådan; men, deres virkningsfuldhed kan ikke, på kompetent vis, benægtes. De bør derfor korrekt betegnes som universelle principper, snarere end blotte deduktioner. Disse opdagelser indhyller os med deres krafts virkningsfuldhed: som alle ægte, universelle opdagelser, og ægte, fysiske, videnskabelige principper gør, for eksempel.

Det mest bemærkelsesværdige træk ved disse kvaliteter er, at de, som principper, transcenderer successive generationer af menneskelig erfaring, og gør det med en kraft, hvis blotte vedholdenhed angiver en kvalitet af udødelig kraft i menneskets skæbne.

Jeanne d'Arcs lidenskab

Dette indikerer for os Zeus-stammernes – f.eks. Det romerske Imperiums og dets britiske ekkos – store løgn, som et ondskabens princip, den dag i dag. De kan sammenlignes med de normannere, der stegte Jeanne d'Arc til døde i kølvandet på torturen af hende, udført af de sataniske væsener i evig skændsel, som faktisk kendes som normanniske »kristne« udyr fra præsteskabet, eller, nutidens Wall Street og dets egne, dyriske stammer.

Inklusive dette præsteskab havde de nægtet Jeanne kvindeklæder, og dernæst hånede de hende og beskyldte hende for det, som de alene havde gjort. De dømte hende til døden. De bagte hende ihjel, i et inferno; dernæst stoppede de branden for at se, om hun var død. Da de havde fået vished for, at hun faktisk var død, tændte de atter ilden for at ødelægge beviset for, at hun havde levet. Wall Streets moderne mænd og kvinder afviger meget lidt fra sådanne grusomheder.

Da nyheden om denne grusomhed mod Jeanne d'Arc havde nået den katolske kirkes råd, gøs forsamlingen af rædsel over denne sataniske forbrydelse, begået af de normanniske interesser, og skyede den

franske Konge, som havde forrådt hende, som også kongens søn, Ludvig XI, senere skyede ham, på en passende måde gennem forvaltningen af den magt, der senere blev overgivet ham.

Af denne historiske kilde udsprang den store renæssance, som kunne opvise sådanne genier i den moderne historie og dens videnskab som Filippo Brunelleschi og Kardinal Nicolaus Cusanus: skikkelser, af hvis arbejde fremragende moderne, europæisk videnskab og klassisk kunst siden har været afhængig.

Vi har en mission, især i vore Forenede Stater har vi en storslået mission, som nu er forelagt for os. Vi må spise, eller også dør vi; vi må vælge, som andre før os er blevet forelagt store valg, i fortiden.

I en lignende ånd: gør nu en ende på den forfærdelige fordærvelse, som så mange af os så længe har samtykket i!

Præsident Franklin D. Roosevelts Glass/Steagall-lov torturerede Wall Street; denne gang må Glass-Steagall fuldføre arbejdet, og, for barmhjertighedens skyld, for hele menneskehedens skyld – nu omgående! Den menneskelige art har en mission i universet; denne mission er det, vi må tjene.

Om Barack Obama

Præsident Barack Obama har begået mange forbrydelser mod vore Forenede Staters Føderale Forfatning. Den forøgede hastighed, hvormed han har føjet antallet af forbrydelser til listen, tvinger vor forfatningsmæssige regerings institutioner til at handle i overensstemmelse hermed.

Hvis han blev fjernet fra embedet på dette grundlag, ville fordelene af en sådan moralsk handling, at fjerne ham fra embedet, sandsynligvis sætte en stopper for truslen om global, termionuklear holocaust: en holocaust-begivenhed, som ingen sandsynligvis ville overleve ret længe.

Det åbenlyse spørgsmål, som Det britiske Imperium og dets håndlangere i vore egne Forenede Stater fremdrager, er spørgsmålet om krig. En

hvilken som helst krig af en sådan art, som den mønstring, der nu finder sted, til en krig mellem de transatlantiske og eurasiske atommagter, ville næsten med sikkerhed betyde den bogstavelige udslettelse af den menneskelige art. Halvanden times kamp for fuld hals ville enten betyde den omgående udslettelse af den menneskelige art, eller også sådanne betingelser for det fortsatte liv på Jorden, at dette ikke kunne opretholdes ret længe. En sådan krig ville udgøre den største forbrydelse, der nogen sinde er begået mod både mennesket og mod Skaberens vilje. Den konklusion, der må drages, turde være åbenlys for alle intelligente og mentalt sunde personer.

Handl i overensstemmelse hermed.

Implikationerne af en termonuklear krig, udkæmpet mellem hhv. de transatlantiske og eurasiske magter, ville udgøre den største forbrydelse, der nogen sinde er begået på Jorden, en forbrydelse, for hvilken der ikke er nogen tilgivelse – i al evighed.

Det bemærkelsesværdige træk ved denne ufred mellem planetens nationer er, at gennemførligheden af krig, som vi har kendt det, nu har opbrugt enhver grund til sin fortsatte eksistens. Mennesket har nået et punkt af videnskabeligt og relateret fremskridt inden for den overskuelige rækkevidde af den nærmest beliggende sektor med planeter i vort Solsystem, i hvilket virkeliggørelsen af menneskets fremtidige magt nu omfatter selve Solens mægtige kræfter, som det kommer til udtryk gennem anvendelsen af helium-3. Vi har nu bogstavelig talt berørt, og snart opnået, den anvendelse af helium-3, som viser et fremtidsbillede af termonuklear fusionsenergi, der kan udføres under kontrol fra Jorden, og som ligger ud over alt hidtil kendt.

Alt imens jeg ikke forudser menneskets kolonisering i den nærmeste fremtid af selv Mars, som er inden for rækkevidde, f.eks.; så kan mennesket i praksis række ud efter udnyttelsen af ressourcerne i de relevante, nærmere aspekter af vort Solsystem, og de kan udnyttes af mennesket på diverse måder, således, at den menneskelige arts praktiske rækkevidde ikke længere vil være begrænset til selve Jorden. De ressourcer, som kan tilegnes fra relativt nære asteroider, selve Månen og andre lokaliteter, er nu i færd med at blive tilgængelige for

os. Jorden er ikke vejs ende for os, men det er blot en relativ enkel begyndelse til en langt større dåd at placere på den menneskelige fremskridts vej. Krig, som vi har kendt den, har nu udlevet sin tidligere betydning. Tiden for bestialiteterne fra menneskets fortid er forbi – enten det, eller også vil vi meget snart have gjort det forbi med vor egen eksistens.

Det er et spørgsmål om lov – sand lov. Den lov, der beror på de specifikke, og unikt noetiske evner, som er specifikke for det menneskelige sind. Den eneste magt, som vi, omsider, må slå ihjel, er selveste Zeus (han, som i øvrigt er mere almindeligt kendt som Satan.)

Lavrov advarer Vesten mod at udøve afpresning vedr. Ukraine og militarisere Syrien

Idet han udtrykte sin dybe bekymring over sikkerhedssituationen i Ukraine og Syrien, som hastigt er ved at forværres, advarede den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, under sit besøg i Golfen og Irak, Vesten mod at satse på gennemførelsen af sanktioner mod Ukraine; han kaldte det for »afpresning«.

Fra Bagdad sagde Lavrov i torsdags, »EU forsøger også at diskutere sanktioner og sender missioner til Ukraine. Sådanne handlinger kan anses for at være afpresning.« Han anklagede Obamaregeringen for at opmuntre oprørerne i Ukraine ved at indføre sanktioner. »Oppositionen kan eller ønsker ikke at lægge afstand til ekstremisterne. USA tager hele ansvaret for Ukraines myndigheder. Dette udgør modstridende principper«, sagde Lavrov og tilføjede, at »USA's sanktioner opmuntrer oprørerne.«

I en tale under det tredje ministermøde i det russiske Rådet for Samarbejde med Arabstaterne i Golfen (CCASG), Strategisk Dialog, den 19. februar, havde Lavrov, indirekte henvendt til Golflandene, advaret om faren ved yderligere at militarisere Syrien, Irak og Libanon – lande, hvor sunni-terroristerne, finansieret af Qatar og bakket op af Vesten, satser på regimeskift og opsplittning af landene. Han sagde: »Ustabilitet i Syrien vækker bekymring. Den tiltrækker alle former for radikale elementer, som har anbragt sig selv uden for loven. Vi burde bekæmpe terrorisme i fællesskab. Vi ser dens farer uden for Syrien – i Irak og Libanon.« Han sagde, »Vi udtrykker vores solidaritet med dem, som kan ende med at stå i centrum for terrorister«, og tilføjede, »Til trods for uoverensstemmelserne om Syrien taler vi åbent og skjuler intet.«

Talsmand for det russiske udenrigsministerium Lukashevich: Hvorfor ser Vesten ikke Hagekorsene i Kiev?

Alexander Lukashevich, talsmand for det russiske udenrigsministerium, rejste det udtrykkelige spørgsmål om, hvorfor det vestlige, internationale samfund ikke ser og reagerer på de ukrainske, radikale demonstranternes åbenlyse, neo-nazistiske karakter.

Han gjorde især indvendinger mod USA's opbakning til idéen om ensidigt at gennemtvinge sanktioner mod individuelle ledere i Ukraine og sagde, at sanktioner burde godkendes af FN's Sikkerhedsråd. Uden dette er ensidige, nationale forholdsregler ulovlige ud fra standpunktet om

international lov.

Her følger nogle af hans kommentarer, dækket af nyhedsagenturet Itar-Tass:

»Vi har gjort journalister og internationale politikere opmærksom på den kendsgerning, at der ikke har været nogen reaktion fra det globale samfund på de slagord, som visse radikale synger i Ukraine. De er tydeligvis neo-nazistiske. Hagekors-symboler ses ikke blot på et antal bygninger, men også inde i dem. Og dog er der ingen passende respons til 'lugten af antisemitisme', som visse jødiske organisationer har bemærket. Den 'brune pest' er et fænomen, som vi engang bandlyste sammen, og vi ønsker ikke, at den skal genopstå i en ny form.«

New York Post: Obama er Wall Streets præsident

Gårsdagens **New York Post**^[1] stiller spørgsmålet, hvorfor Wall Street opfører sig såret pga. Obamaregeringens såkaldte bankreformer, når Obama er deres præsident. Wall Street er virkelig, virkelig utilfreds med den præsident, de hjalp med at give os.

Forfatteren peger på de profitter, som Wall Street har fået ud af deres investering i to demokratiske præsidenter, med begyndelse i sammensværgelsen mod Bill Clinton, som førte til hans ophævelse af Glass-Steagall i 1999. Efter at Glass-Steagall endelig var død, tjente de bunker af penge, så mange, at de i 2007 havde tilstrækkelig tillid til deres evne til at forme reguleringspolitikken til, at de begyndte at omfavne det Demokratiske Partis præsidentielle frontløbere.

Da finansieringen fra Wall Street og lignende strømmede ind

til præsidentkampagnen i 2008, stillede Lyndon LaRouche spørgsmålet i en artikel fra maj 2007, **Spørg manden, hvem der ejer én**[2], »Hvem ejer de førende kandidater, vi skal tage stilling til? Hvad findes der inden i indpakningen, som venter på at springe op, hvis en sådan kandidat skulle indtage Det hvide Hus?« Ifølge en rapport fra 2011 fra Sunlight Foundation's Influence Project, hældte Wall Street flere penge ind i præsident Barack Obama end i nogen anden politiker i løbet af de forudgående 20 år. Ved slutningen af kampagnen i 2008 havde Obama modtaget næsten 15,8 mio. dollars fra Goldman Sachs, Bank of America, JP Morgan Chase, Citigroup, UBS og Morgan Stanley. Desuden blev de reformer, som Wall Street havde klaget over, mest eftertrykkeligt Dodd/Frank-lovens Volcker-regel fra 2010, skrevet under forudsætningen 'ikke skade Wall Street'. Fjendtligheden over for Volcker-reglen er i det store og hele fingeret. Implementeringen af Volcker-reglen var en grund til fejring i 2010, da den blev fremstillet for at forhindre en afstemning i Senatet om et tillæg for at genindføre Glass/Steagall-loven fra 1933.

Dette taget i betragtning håner NY Post idéen om Barack Obama, der revser Wall Street, og hævder, at årsagen til krisen var ophævelsen af Glass-Steagall i 1999.

De skriver, »Da krisen ramte i efteråret 2008, gav Obama Republikanerne skylden – uden så meget som et pip fra bankiererne om absurditeten i denne påstand. Og hvorfor skulle de også det? De havde tjent mange penge på Clintons ophævelse af Glass-Steagall.«

Afslutningsvis siger artiklen, at hvis individerne på Wall Street var helt ærlige [sic], ville de i det mindste påtage sig noget af skylden for at gøre Obama til vores præsident.

(Glass-Steagall)

[1] <http://nypost.com/2014/02/18/dont-cry-for-wall-street/>

[2]

Tyskland: Fascistisk kabale i Ukraine afsløret i debat i Forbundsdagen

Under en særlig, timelang debat i den tyske Forbundsdag her til morgen, hvor man for det meste hørte ordene »frihed« og de ukrainske demonstranternes »fredsommelighed«, samt en opfordring til sanktioner mod den ukrainske regering og oligarkerne, stod Andrej Hunko, medlem af partiet Die Linke, frem og afslørede den fascistiske karakter af Svoboda-partiet og dets kontakter til vestlige fascister, såsom det ungarske Jobbik, det britiske National Party og det tyske NPD, og tilføjede, og også Den jødiske Verdenskongres har Svoboda med på sin internationale liste over farlige antisemitter. Hunko insisterede på, at der blev trukket en skarp linje over for Svoboda og Prawny Sektor, der betød, at deres forbliven i det, Vesten kalder den »fredelige« opposition, ikke skal tolereres.

Dette fik de andre parlamentariske grupper til at komme med tilråb mod ham, men fik især De Grønne til at flippe ud, og et medlem herfra forsøgte at skifte emne ved at oplæse en tweet fra et andet Linke-medlem, som havde anklaget De Grønne for at bryde et tysk tabu ved at dække over fascisterne i Ukraine. Medlemmet fra De Grønne insisterede på, at Hunko skulle tage afstand til denne tweet, hvilket sidstnævnte nægtede at gøre og fortsatte sin tale under støjen fra Grønne, der fortsatte med at råbe og skrig. Før Hunko havde et andet Linke-medlem med tilråb under den grønne Katrin Goeruing-Eckardts tale afsløret samarbejdet mellem det konservative Konrad Adenaur-

selskab og Vitali Klitschkos UDAR-parti, som viste, at Tyskland slet ikke var en neutral spiller i Ukraine-konflikten, men tog parti imod Ukraines regering.

Radio 24syvs 2 timer lange interview med formand Tom Gillesberg om faren for atomkrig

Forfra med Jeppesen uge 8, 2014 (1)

Forfra med Jeppesen uge 8, 2014 (2)

21. februar 2014.

Risikoen for 3. verdenskrig er overhængende. I ved, hvor I hørte det først, når bomberne springer ...

Landsdækkende dansk radiokanal interviewer Schiller Instituttets formand Tom Gillesberg i to timer om faren for atomkrig.

(Nedenstående er en oversættelse af en engelsk rapport, der er skrevet til det danske Schiller Instituts søsterorganisationer over hele verden, herunder LaRouche-bevægelsen i USA, Bürgerrechtsbewegung Solidarität i Tyskland, LaRouche-rörelsen i Sverige, Solidarité & Progrès i Frankrig, Movisol i Italien, o.a.)

København, den 21. februar 2014 – I et vigtigt gennembrud i dag gennemførte den største private, landsdækkende radiokanal 24syv (24syv.dk) et to timer langt interview med formanden for

Schiller Instituttet i Danmark, Tom Gillesberg, om, hvor tæt vi er på atomkrig. Under interviewet, som blev udført af værten Michael Jeppesen, havde Gillesberg lejlighed til at fremlægge et detaljeret billede af, hvorfor der er fare for, at konflikten i Ukraine kunne eskalere til at blive en atomkrig, baseret på den amerikansk/britiske strategi om konfrontation med Rusland og Kina. Han gav en fuld strategisk briefing, idet han begyndte med Lyndon LaRouches advarsel om, at hvis den aktuelle konfrontationspolitik fortsætter, har vi kurs mod atomkrig inden for blot et par uger, med mindre den amerikanske Kongres stiller Obama for en rigsret.

Gillesberg sagde, at grundlaget for denne fare er den spændte situation mellem de transatlantiske nationer, som er ved at bryde sammen, og de asiatiske nationer, som er under udvikling. De transatlantiske, finansielle og politiske magter har til hensigt at knuse Rusland og Kina som suveræne nationer og forvandle dem til slaver, en skæbne, som de hellere vil kæmpe imod, end underkaste sig.

Vært Michael Jeppesen havde to gange tidligere interviewet Gillesberg og skrevet en satirisk bagside i Ekstra Bladet i 2005, og interviewet ham på den samme radiokanal under valgkampagnen i november måned 2013, som var baseret på, hvorfor journalister som ham selv havde latterliggjort Gillesberg, når det viste sig, at han havde ret mht. finanskrisen. Denne gang gentog Jeppesen flere gange, at Gillesberg havde haft ret mht. finanskrisen og henviste til Gillesbergs specielle valgplakater, inklusive de to seneste med Glass-Steagall. Som svar på spørgsmålet om, hvad hans valgslogan ville være, hvis der blev afholdt valg i dag, svarede Gillesberg, »Stop 3. Verdenskrig – for samarbejde mellem suveræne nationer.« Det centrale budskab i værtens indlæg var, at du havde ret tidligere, men det her er for langt ude, og du taler hen over hovedet på vore lyttere; alligevel bad han konstant Gillesberg om mere præcist at forklare, hvorfor der er fare for en atomkrig.

Under den del af interviewet, der omhandlede faren for et neo-nazistisk kup i Ukraine, interviewede Jeppesen en journalist for den københavnske formiddagsavis BT, som var på telefonen fra Kievs centrale plads, og som rapporterede om demonstranterne, der blev mejet ned af politiet. Gillesberg kom med et indlæg om hard-core-demonstranternes neo-nazistiske karakter, og Jeppesen refererede til en artikel i den københavnske avis Politiken om dette spørgsmål, selv om reporteren protesterede. Gillesberg rejste spørgsmålet om tilfældene Victoria Nuland og George Soros for at bevise, at der var tale om indblanding udefra.

En anden del af interviewet handlede om, hvordan en atomkrig ville forløbe. Da Gillesberg gennemgik den vestlige inddæmnings-/konfrontationsstrategi over for Rusland og Kina skridt for skridt, fra Libyen og fremefter, og Ruslands historiske baggrund med at kæmpe mod trusler, fra Napoleon til Hitler, og erklærede, at de ikke havde tænkt sig at opgive nu, spurgte Jeppesen, om russerne og kineserne havde offentliggjort deres trusler om gengældelse. Gillesberg citerede herefter gen. Makarovs erklæring om, at Rusland hellere ville udføre et forebyggende førsteangreb, end de ville tillade den endelige fuldførelse af opstillingen af NATO's missilforsvar, samt offentliggørelsen af kinesernes ubådsplaner.

På et tidspunkt spurgte Jeppesen Gillesberg om, hvem han var (en engageret borger, der ønsker at gøre noget at blive husket for), og hvad Schiller Instituttet er.

Efter spørgsmål fra to lyttere fra 'overlevelsens-bevægelsen' spurgte et medlem af Schiller Instituttet, hvad almindelige mennesker kunne gøre, og hvad de danske politikere skulle gøre. Som svar herpå bad Gillesberg folk om at læse materialet på vores hjemmeside, kontakte os og invitere ham til at tale til deres gruppe. Jeppesen bad Gillesberg om at holde en improviseret tale som under et foretræde for Folketinget, hvilket han gjorde. Den sidste lytter, som ringede ind,

spurgte Gillesberg, hvorfra han ved de ting, han siger, hvilket førte til vores indsamling af efterretninger, såvel som vores indgriben for at forme politik, inklusive den rolle, som Lyndon LaRouche spillede i SDI-projektet (Strategic Defense Initiative).

Programmet sluttede med, at Jeppesen citerede en erklæring fra LaRouche fra SI's hjemmeside, der omhandlede, hvordan Obama blev kontrolleret af Prins Phillip, som ønsker at reducere verdens befolkning med 80 %, som værende for konspiratorisk, hvortil Gillesberg refererede til Prins Phillips erklæringer (herom), og at det danske folk er bekendte med, at der eksisterer sammensværgelser fra finansverdens side, som vi så det i tilfældet med det nylige salg af en stor luns af aktierne i det nationale energiselskab DONG Energy til Goldman Sachs. Ved programmets slutning takkede Jeppesen Gillesberg for at være en person, der sagde sin mening, og at lytterne kunne finde kontaktinformation til Schiller Instituttet på radiokanalens hjemmeside.[mr]

Ukraine: »Våbenhvile« annonceret i Kiev midt i politisk usikkerhed

Sent i går aftes annoncerede oppositionsledere i det ukrainske parlament og præsident Victor Janukovitj' kontor efter drøftelser, at de var enedes om en »våbenhvile« og genoptagelsen af en politisk dialog, efter 36 timers rædselsvækkende vold i Kiev. Mindst 25 mennesker blev dræbt og hundredevis af sårede kom på hospitalet, efter kampe, som eksploderede, da bevæbnede kolonner, organiseret af lederen af

det neo-nazistiske Svoboda-parti, Oleh Tyahnybok, angreb politi og tilhængere af flertalspartiet Regionspartiet for to dage siden foran den Øverste Rada (parlamentet). I løbet af natten mellem 18. og 19. februar rykkede Berkut sikkerhedsstyrkerne ind på Uafhængighedspladsen (Maidan Nezalezhnosti), men det lykkedes dem ikke at rydde pladsen med brandslanger, idet guerillastyrkerne antændte en ring af brande rundt om pladsen. Fagforeningsbygningen, som i tre måneder er blevet brugt som hovedkvarter af oprørerne, stod totalt i brand. Militante styrker fra Right Sector-gruppen besatte dernæst hovedpostkontoret og, tilsyneladende, det smukke Musikakademi over for Maidan, der også var i fare for at brænde.

Kl. 5.00 om morgenen udsendte Janukovitj, efter drøftelser med oppositionslederne Arseni Yatsenyuk (Batkivshchyna-partiet) og Vitali Klitschko (Udar-partiet), som de to sidstnævnte kaldte resultatløse, en tale på video til nationen. Han brugte stærke ord, men sagde ikke, hvad han havde tænkt sig at gøre. Præsidenten sagde: »Der er sket en katastrofe – folk er blevet dræbt.« Han mindede om, at hans regering og Regionspartiet havde gennemført to amnestier, men »ikke alene ventede oppositionen ikke på åbningen af parlamentsforsamlingen, som ville have stemt for de love, der skulle forandre Ukraine, men de lagde også en blokade rundt om den Øverste Rada, og fjernede således lejligheden til at vedtage disse forandringer. De har stillet et krav – al magt til oppositionen, omgående. Disse, om man så må sige, politikere har forsøgt at gribe magten uden folkets mandat, ulovligt, og med overtrædelse af Ukraines forfatning, og har søgt tilflugt i opstande, ildspåsættelse og mord.«

Janukovitj kom med anklager om, at oppositionen »gik over stregen efter opfordringer til folk om at gribe til våben. Dette er en åbenlys overtrædelse af loven.« Han hævdede, at nogle af hans rådgivere havde »forsøgt at overtale mig til at bruge magt«, alt imens han fortsat ønskede »at finde et fælles

sprog og indgå kompromis for at finde frem til en aftale. Jeg har kraftigt opfordret til at afholde sig fra radikale handlinger, men jeg er ikke blevet hørt. Dette gentager jeg og udsender atter en appel. Det er ikke for sent at høre på mig. Det er ikke for sent at stoppe konflikten.«

Tidligt på dagen løb der rapporter ind fra hele landet om, at organiseret, bevæbnede bander besatte regeringsbygninger i regionale centrer, især idet vestlige Ukraine. Et selvudnævnt »Folkets Råd« i Lviv har meddelt, at det nu styrer regionen. Videoer er blevet udlagt fra Ternopil, der viste Berkut-personale (sikkerhedstyrker), der aflagde troskabsed til lignende, lokale dobbeltmagtsinstitutioner, med præster, der cirkulerede i en menneskemængde med Bibler for at tage disse politibetjente i ed.

Kl. 4.00 om morgenen lokal tid annoncerede Den ukrainske Sikkerhedstjeneste (SBU) starten på en »anti-terroroperation« i Ukraine med deltagelse af SBU, indenrigsministeren og forsvarsministeren. Chefen for Alexander Yakimenko sagde i en erklæring, udlagt på SBU's webside, at man gjorde dette, fordi »radikale og ekstremistiske gruppers handlinger truer millioner af Ukraineres liv.«

Han udpegede overtagelsen af våbendepoter og sagde, at 1500 skydevåben og 100.000 ammunitionsrunder var faldet i oprørernes hænder blot i de seneste 24 timer. Yakimenko erklærede, at han havde »informeret præsidenten« om SBU's beslutning om at lancere anti-terroroperationer. Forsvarsminister Pavlo Lebedev bekræftede i mellemtiden, at han havde beordret forflyttelsen af angrebsstyrker fra Dnepropetrovsk til Kiev og nævnte behovet for at beskytte våbendepoterne.

I eftermiddags fyrede Janukovitj også pludseligt og uden forklaring oberstgen. Volodymyr Zamana som kommandør for Ukraines væbnede Styrker og erstattede ham med admiral Yuri Ilyin. Kilder i oppositionen var hurtige til at hævde, at

Zamana ville have nægtet at adlyde ordrer om at »angribe folket.«

Meddelelsen om SBU's anti-terroroperationer blev hurtigt tweetet blandt Maidans online støttenetværk, sammen med rapporter om, at de fem tusinde eller flere mennesker, der stadig befinder sig på pladsen, var i gang med at lægge molotovcocktails og andre våben op som forberedelse til en »storm« i nat. Umiddelbart før kl. 23.00 annoncerede Janukovitj' kontor imidlertid, at man var nået til enighed under et møde mellem præsidenten og hans Arbejdsgruppe til Løsning af den Politiske Krise, formanden for den Øverste Rada Volodymyr Rybak og lederne af oppositionslederne Yatsenyuk, Klitschko og Tyahnybok om en våbenhvile og genoptagelsen af forhandlingerne »med det formål at standse blodsudgydelserne og stabilisere situationen i landet for den civile freds skyld.« En time senere proklamerede Yatsenyuk, at konsultationerne havde resulteret i, at »den planlagte storm på og rydning af pladsen var blevet annulleret.

Russisk talsmand kalder begivenhederne i Ukraine for et kupforsøg

Hele dagen i går har adskillige russiske regeringstalsmænd, inklusive udenrigsminister Sergei Lavrov og præsident Vladimir Putins talsmand Dmitri Peskov, karakteriseret kampene i Kiev og andre ukrainske byer som et kupforsøg. »Præsidenten mener, at den igangværende situation i Ukraine er ekstremisternes skyld«, sagde Peskov. »Moskva fordømmer stærkt de radikale elementers vold, som, med overtrædelser af alle tidligere

indgåede aftaler, faktisk benyttede sig af amnestien til tidligere tilbageholdte folk og omgående fortsatte med voldshandlinger. Deres handlinger kan, og bliver det i Moskva, udelukkende anses for et forsøg på at begå statskup.« Han bemærkede, at ikke alene blev regeringsbygninger besat, men der var også forsøg på at overtage politiets bygninger og våbenlagre.

Under sin telefonsamtale med den tyske udenrigsminister Steinmeier karakteriserede Lavrov ligeledes de seneste ukrainske oprørshandlinger som et statskupforsøg. Idet han talte efter samtaler med Kuwaits udenrigsminister afviste Lavrov »visse vestlige landes politikeres forsøg« på at skyde skylden for krisen på russerne og tilføjede, at »den aktuelle ukrainske regering bør bringe situationen under kontrol inden for rammerne af Forfatningen, og vi advarer imod forsøg på påtrængende mægling. Det forekommer mig, at vore europæiske partnere har 'mæglet' nok.«

Mikhail Margelov, formand for Det føderale Råds Komité for Internationale Anliggender (Det føderale Råd er den russiske Føderale Forsamlings overhus) gentog anklager, som ukrainske parlamentsmedlemmer fra Regionspartiet var fremkommet med, nemlig, at guerillastyrkerne i Kiev har fået en virkelig god træning og optrapper volden efter en iscenesat plan. Sammenstødene på Hrushevsky Gaden i januar måned, sagde han, viste, at volden er styret bag scenen, med en organisering forud af hjelme, køller og projektiler. Han kaldte dette »Halych [galicisk, som refererer til den vestligste del af Ukraine] form« for kamp, som »tydeligvis er velorganiseret.«

Paul Craig Roberts: Ingen vil overleve en verdenskrig forårsaget af Obamas provokationer i Ukraine

Tidligere embedsmand i Reaganregeringen, nu klummeskribent for et bureau, Paul Craig Roberts, har tilsluttet sig Lyndon LaRouches offentlige advarsel om, at Obamas provokationer i Ukraine kan udløse en termonuklear verdenskrig. I en spalte, der første gang publiceredes på hans webside den 17. februar[1], undersøger Roberts de voksende beviser på, at »Washington leverer brændstof til de voldsomme protester i Ukraine med vore skattepenge. Washington har ikke penge til madkuponer eller til at forhindre, at folks hjem går på tvangsauktion, men har masser af penge til at undergrave Ukraine.« Roberts citerede fra en tale af den neokonservative Victoria Nuland i december måned 2013 i National Press Club, hvor hun pralede med, at USA havde brugt 5 milliarder dollars på at omforme Ukraines fremtid. »Det, Victoria Nuland mener med Ukraines fremtid under EU-overhøjhed er, at Ukraine skal udplyndres ligesom Letland og Grækenland og bruges af Washington som scene for etablering af amerikanske missilbaser imod Rusland.«

Roberts slutter af med en barsk advarsel, efter en anerkendelse af, at det er helt fint for ukrainere at protestere imod regeringens korrupsion. »Det, jeg gør indsigelse imod, er manglen på bevidsthed hos demonstranterne om, at, ved at lade sig manipulere med af Washington, er de i færd med at skubbe verden mod en farlig krig. Det skulle overraske mig meget, hvis Rusland er tilfreds med at have amerikansk militær og missilbaser i Ukraine.«

»Det var tåber som Nuland, der spillede højt spil, som gav os

Første Verdenskrig. Tredje Verdenskrig ville blive den sidste krig. Washingtons hensigt om at udnytte enhver lejlighed til at etablere sit overherredømme over verden driver os alle mod atomkrig. Ligesom Nuland er en betydelig procentdel af befolkningen i det vestlige Ukraine russiskfobiske. Jeg kender til sagen om ukrainernes modvilje mod Rusland, men ukrainske følelser, som får brændstof fra Washingtons penge, bør ikke styre historiens forløb. Der vil ikke være nogen historikere tilbage til at dokumentere, hvor godtroende og tåbeligt, ukrainerne iscenesatte ødelæggelsen af verden.«

[1]

<http://www.foreignpolicyjournal.com/2014/02/18/us-and-eu-are-paying-ukrainian-rioters-and-protesters/>

Lyndon LaRouche: På randen af de store forandrings mulighed: Vi må sørge for, at denne mulighed bliver til vished

17. feb. 2014 – Nedenstående er et indlæg fra Lyndon LaRouche under søndagens (den 16. februar) telefonmøde for nationale organisatorer efter, at en organisator fra Los Angeles havde bemærket, at Putin nævnte, at Sochi ligger nær ved den klippe, hvor Prometheus var blevet lænket, og at Putin identificerede Prometheus som den, der havde givet mennesket ilden. »Så jeg tænkte, at det nok ikke bare var en tilfældighed.«

Lyndon LaRouche: Nej, nej, slet ikke. [latter] Diskussionen om disse spørgsmål bevæger sig over, skal vi sige, transkontinentale områder, og vi har på en måde diskussioner [kan ikke høres], men det er en måde, som jeg tror, at enhver, som forstår situationen, ville forstå.

Vi forstår, at der nu er en splittelse, som er blevet skabt af Det britiske Imperium, som er – Det britiske Imperium er ved at dø. Jeg tror, jeg lige skal løbe gennem det her hurtigt, for det passer ind i den situation, som vi nu står overfor. Det, der er sket, er, som jeg har rapporteret i den forgangne weekend, at Det britiske Imperium befinder sig på randen af sammenbrud. Det blev udpeget, som jeg først understregede fredag, at det transatlantiske område, som i vidt omfang var baseret på anglo-amerikansk rum, skulle gå over til at dække, stort set, hele det transatlantiske område, har været baseret på denne enorme spekulative ting kaldet bail-out (bankeredning), og nu, bailin (konfiskering af bankindeståender). Bail-out var en ting, hvor de byggede indsamling af penge op, hvor de plyndrede befolkningen for at indkassere disse pengeindsamlinger, men så nåede det et punkt, hvor dette gav bagslag. Så gik de over til en anden operation, som kaldes bailin, som er foregået især i det transatlantiske område; man har gjort det, at man har anbragt en detonator til en generel eksplosion, eller implosion, af hele området. Med andre ord, så betyder bailin et generelt sammenbrud af Wall Street og London i særdeleshed. Og London og Wall Street er én og samme ting.

Så dette er altså drivkraften, bailin-aftrækkeren, som betyder et generelt kollaps af hele det transatlantiske område, uden håb om genrejsning inden for områdets egne forhold. Derfor har det eurasiske område, som er det område, som er hovedalternativet til det transatlantiske område, ikke den slags problemer, med undtagelse af terroroperationerne, som I ved foregår i diverse dele af Asien, de beskidte operationer imod Syrien, de morderiske operationer imod Syrien, ligesom

det, der tidligere skete i Afrika.

Så bortset fra denne udvikling har Eurasien faktisk fremgang. Vi ser det i Kina, vi ser, at det faktisk dukker op som grundlaget mht. Rusland, vi ser, hvad der er muligt i Indien, til trods for de problemer, som de har, og så fremdeles. Korea f.eks., meget vigtigt; Japan kunne blive meget mere betydningsfuld, hvis blot det ville forandre dets politik en smule, tilbage til det, de gjorde for år tilbage, da de var en betydningsfuld magt.

Det, der derfor er foregået, er; hensigten er at knuse Rusland, det er, hvad de prøver på, det er at knuse Rusland ved at ramme Ukraine. Pointen er, at hvis det lykkes Rusland at modstå denne form for indgreb, så betyder det, at hele det transatlantiske område går ind i et rimeligt omgående, generelt økonomisk og fysisk sammenbrud. Med andre ord, Wall Street og London er bankerot! Det meste af Vest- og Centraleuropa er bankerot, håbløst bankerot. De er faktisk døende. Hvis de fortsætter med denne politik, vil de dø, og disse nationers befolkninger vil dø med accelererende hast.

Så den eneste mulighed er ... for briterne osv. er fuldstændig ligeglade med mennesker, men de bekymrer sig om eksistensen af deres system, og den eneste mulige måde, hvorpå de kan overleve, er ved at knuse Asien og udplyndre det! Ved at knuse Eurasien og udplyndre det! Og det er, hvad vi er oppe imod. Det er krigen!

Det her er ikke noget magisk noget med datoer. Datoer spiller ind, men de er resultat af disse betingelser, og ikke omvendt, med andre ord, så er det ikke økonomiske eller finansielle betingelser, der skaber krisen: Det er disse faktorer [fysiske faktorer], ikke abstrakte monetære faktorer: Det er disse faktorer, som har været drivkraften bag Det britiske Imperium og dets amerikanske tåber, især den aktuelle præsident, som ikke er andet end en britisk håndlanger.

Det, der sker, er, at briterne bruger Obama, i hovedsagen, deres personlige agent, som i virkeligheden ikke er præsident for De forenede Stater, ved I, lige så lidt som George W. Bush, jr. i virkeligheden var præsident, han var en håndlanger! Han var totalt bras, som blev proppet ind der for at besætte stillingsbetegnelsen. Obama har aldrig været præsident for De forenede Stater, han har været håndlanger, stoppet ind der for at kontrollere De forenede Stater på vegne af det britiske monarki. Det er, hvad han er. Han er beskidt affald!

Vi er nu kommet til det punkt, hvor, eftersom bailin-processen betyder en implosion af det transatlantiske områdes allerede bankerotte finanser, der kun findes én løsning for os, for dette problem i det transatlantiske område, og det er Glass-Steagall. Glass-Steagall er ikke bare en god ting, som vil gøre en masse godt for os; det ville det gøre, men det er ikke pointen netop nu. Den umiddelbare pointe er, at Glass-Steagall betyder afslutningen ... hvis Glass-Steagall vedtages, vil Wall Street og dets London-modsvar komme ned at ligge, med bugen opad! Dette Wall Street vil blive fejet bort, for under den amerikanske Forfatning, hvis vi genindfører Glass-Steagall, vil vi derefter opnå en position, hvor vi ikke straks kommer i Paradis, men vi vil få tryghed, og det er meget vigtigt lige nu. Og hvis vi derfor får Glass-Steagall vedtaget, så betyder det, at alle Wall Streets aktiver forsvinder! De forsvinder!

Vi har så ikke længere en Wall Street-britisk spekulativ gæld. Vi har noget i Storbritannien, som er virkelig bankaktivitet. Det ville sandsynligvis kunne overleve, hvis den britiske regering ønskede at beskytte det. Europa kunne tilskyndes til en genrejsning. De forenede Stater kunne komme igennem en målrettet genrejsning. Og det ville betyde fred.

Men det ville også betyde noget andet: I ved, folk tror, at krigen er en sædvane, at den på en eller anden måde udgør et af de onder, som rammer os ligesom mæslinger, eller sådan noget, og det kommer med mellemrum, og nogen gange er det

værre end andre gange. Men det er ikke rigtigt. Der er ingen grund til, at der permanent skal herske en tilstand af krig mellem nationernes samfund.

Det, der er vigtigt i et samfund af nationer, involverer sådanne ting som nationale kulturer, sprogkulturer og den slags, fordi det er midlerne til, at folk kan kommunikere med hinanden på en mere fortrolig måde i disse samfund. Men de kan også forhandle hen over grænserne for disse samfund og således komme til nogle overenskomstaftaler mellem de forskellige nationer.

Hvis vi på nuværende tidspunkt skulle lukke Wall Street og Det britiske Imperium, Dronningens imperium, ned, hvis vi gjorde det, ville vi stå med et forfærdeligt rod, men vi kunne overleve under forholdsregler, som jeg ved vil virke. Og det er, hvad vi burde gøre.

Men det betyder ikke, at vi går over til et nyt stadium med krig. Vi er ikke i gang med at forhandle fred som sådan: Vi er i færd med at fjerne krig. For med idéen om generel krig, under de termonukleare våbens betingelser, og vi står overfor at have forstærkede former for termonukleare våben, så længe, som krig er en afskrækkelse, i denne form, så vil menneskehedens eksistens være permanent i fare.

Det, som derfor er vigtigt her, er at gøre en enkelt ting, dvs. i betydningen, at det er en enkelt handling: Det eneste, vi behøver gøre, er at smide Obama ud af præsidentembedet, og det er der en voksende stemning for blandt folk i Kongressen; vi ved ikke, hvor betydningsfuld den er, men den er der, potentialet er stort, især efterhånden som sagens kendsgerninger kommer frem. Under disse betingelser, med lukningen af Wall Street og dets modsvar i det britiske imperie-system, ville det omgående skabe en ændring i hele menneskehedens historie, helt tilbage til Zeus. Og en sådan historie ville betyde, at vi ville få en overenskomst mellem nationer om samarbejde mellem nationer, og at vi ville have

suverænitet i hver af disse nationer, baseret på kulturelle hensyn. Og verdens affærer ville så bestå i at imødekomme de nødvendige krav til relationer mellem nationerne, som samarbejdende partnere, og så tage fat på det, vi nu må gøre mht. de nærmere dele af vort omgivende solsystem.

Vi befinder os på randen af denne store forandring, som en mulighed. Vi må gøre denne mulighed til vished.

Obamas og saudierne krigsplaner mod Syrien skrider frem

Med præsident Obamas planlagte besøg i Riyadh, Saudi Arabien, i midten af marts måned, optrappes atter krigsplanerne for regimeskift i Syrien. Ifølge en højtstående embedsmand fra efterretningstjenesten forsøger saudierne at skabe indtrykket af, at de atter er »på linje med Washington« for at bane vejen for, at Kong Abdullah kan komme med et stærkt indlæg for regimeskift, når den amerikanske præsident sætter sig sammen med ham om adskillige uger. Kilden siger, at saudierne promoverer idéen om at fusionere de Riyadh-støttede, »moderate« islamistiske kæmpere med den sekulære Frie Syriske Hær for at blive i stand til at føre krig mod både Assad-regimet og de radikale elementer i ISIS og al-Nusra Front på samme tid.

I løbet af den seneste uge har der fundet nogle vigtige møder sted for at fremme denne dagsorden. I dag rapporterede David Ignatius i Washington Post, at et antal mellemøstlige spionchefer i sidste uge var i Washington for at deltage i hemmelige møder om situationen i Syrien med den Nationale

Sikkerhedsrådgiver, Susan Rice. Hovedgæsten var Prins Mohammed bin-Nayef, den saudiske indenrigsminister, som nu har erstattet den skrantende Prins Bandar bin-Sultan som chef for det saudiske program for hemmelige operationer i Syrien. Efterretningschefer fra Tyrkiet, Jordan, Qatar og andre regionale allierede deltog ligeledes i møderne, der strakte sig over to dage. Ignatius rapporterede, at »Kilder sagde, at disse lande indvilgede i at koordinere deres hjælp, så den går direkte til moderate kæmpere, snarere end at sive bort til ekstremister i al-Nusra Front, en underafdeling af al-Qaeda, og til Den islamiske stat Irak og Syrien (ISIS) ... Efterretningscheferne diskuterede, hvorvidt de skulle levere mere avancerede våben til oprørerne, såsom antiluftskyts, der affyres fra skulderen. Saudierne har lagre af sådanne våben og er klar til at udskibe dem, men de vil have støtte fra Obamaregeringen, som fortsat er tilbageholdende med at give det formelle OK.«

I sidste weekend fandt der et todages møde sted i Gaziantep, Tyrkiet, tæt ved den syriske grænse, med deltagelse af 30 ledere fra den Frie Syriske Hær, som udgør Den øverste Militærkommando. Mødet, som blev koordineret med begivenhederne i Washington, reorganiserede FSA's militærkommando og erstattede general Salim Idriss med Abdul-Illah al-Bashir. Gen. Al-Bashir er udstationeret i Quneitra i det sydlige Syrien. Han var afhopper fra Den syriske Hær i 2013. Hans stedfortræder er oberst Haitham Afiseh, fra Idlib-provinsen i det nordlige Syrien. Ifølge Ignatius arbejder de to kommandører tæt sammen med De syriske revolutionæres Front, som ledes af Jamal Maarouf. Maarouf mødtes i sidste uge inde i Syrien med Ahmad al-Jarba, den saudisk-støttede leder af den syriske oppositionskoalition.

I henhold til en rapport i dagens Washington Post blev Idriss afsat pga. sine tætte relationer til Qatar. Al-Bashir støttes af saudierne, ligesom også oppositionens »forsvarsminister«, Assad Mustafa, er det. Mustafa, en tidligere landbrugsminister

i Assad-regeringen, som trak sig tilbage til Kuwait, gik med i oppositionen sidste år og leder nu koordineringen af våbenstrømmen til oprørerne.

I dag rapporterede Wall Street Journal, at iflg. »rådgivere til de saudiske kongelige« er Prins Bandar bin-Sultan blevet erstattet som chef for de hemmelige syriske operationer af to højtstående prinser, Prins bin-Nayef og Prins Miteb bin Abdullah, søn af Kong Abdullah og chef for den saudiske Nationalgarde. Avisen rapporterede, at Prins bin-Nayef står både udenrigsminister John Kerry og CIA-chefen John Brennan nær, som mødte bin-Nayef første gang i 1999, da han afsluttede sin rundrejse som chef for CIA's kontor i Saudi Arabien.

For yderligere at fremme den saudisk-ledede indsats for igen at trække USA ind i lejren for regimeskift, vil Gruppen til støtte for Syrien, en NGO, som er baseret i USA og Canada, og som har eksklusiv licens fra udenrigsministeriet til at rejse finansielle midler og yde ikke-dødbringende hjælp [sic! –red.] til FSA, udføre lobbyvirksomhed i næste uge til fordel for øget amerikansk involvering i bevæbning og træning af de syriske oprørere.

Det britiske Imperium bruger Nordkorea til endnu et angreb mod Eurasien

De Forenede Nationers Undersøgelseskommision om Menneskerettigheder i Den Demokratiske Folkerepublik Korea (Nordkorea) har netop udgivet en 400-siders rapport, som finder, at der er »overvældende bevis« for forbrydelser mod menneskeheden, som angiveligt begås af den nordkoreanske

regering. Kommissionen har bebudet, at den vil henvise sine undersøgelsesresultater til Den internationale Straffedomstol til mulig retsforfølgelse, og har også sendt et brev til den nordkoreanske statschef Kim Jong-un om, at han kunne blive retsforfulgt for forbrydelser mod menneskeheden.

Allerede inden denne rapport blev udgivet i går havde Kina meddelt, at det ikke ville tillade anklagerne om overtrædelse af menneskerettigheder at blive henvist til Den internationale Straffedomstol. En erklæring fra udenrigsministeriet lyder: »At overgive spørgsmål om menneskerettigheder til Den internationale Straffedomstol vil ikke være med til at forbedre forholdene for menneskerettigheder i et land ... En konstruktiv dialog og samarbejde for at løse uoverensstemmelser om menneskerettighedsspørgsmål« er den foretrukne fremgangsmåde, rapporterer CNN.

Lyndon LaRouche kommenterede, at dette alt sammen er en del af det eurasiske spørgsmål, Det britiske Imperiums angreb på dette område, helt frem til spørgsmålet om at inkludere truslen om termonuklear krig med henblik på at gennemtvinge områdets underkastelse under folkemorderisk udplyndring.

Obama-teamet fortsætter sin konfrontation med Rusland om Syrien

Barack Obamas forstærkede udbrud imod Rusland under sin pressekonference med den franske præsident Hollande i sidste uge var udløseren af en alvorlig optrapning af truslen om en global krig.

Den 16. februar tog [den amerikanske udenrigsminister] John Kerry, på sit besøg i Jakarta, en tilstrækkelig lang pause fra sin falske belæring af Indonesien om klimaforandring til, igen, at skyde skylden på russerne som den primære årsag til sammenbruddet af Genève II-forhandlingerne, fordi de »muliggør«, at præsident Assad kan blive ved magten. Samtidig gør Obamas Hvide Hus det muligt for »oprørsstyrkerne« i Syrien at planlægge en optrapning af krigen ved at optrappe sin strøm af våben til dem, kombineret med den saudiske bebudelse om, at de vil forsyne dem med antitank- og antiluftskyts.

En unavngiven »højtstående regeringsemedsmand« blev endda citeret i Washington Post den 16. februar for at sige, at Rusland ikke burde kunne »nyde et dejligt, strålende Vinter-OL«, mens blodbadet fortsætter i Syrien, som det, Rusland, støtter. Denne erklæring var grundlæggende set en tilskyndelse til terror mod Rusland, kun svækket af den kendsgerning, at den var anonym.

I mellemtiden responderer Rusland på de »næste skridt«, som Obama signalerede under sine møder med Holland og Jordans Kong Abdullah: »humanitære korridorer«, håndhævet ved hjælp af luftstøtte og bemyndiget via en resolution i FN's Sikkerhedsråd. Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov advarede den 17. februar mod at bruge humanitære korridorer til at levere våben til Syrien. »Planen om at inkludere i resolutionen i FN's Sikkerhedsråd humanitære konvojers ret til at komme ind i landet uden at meddele det til myndighederne vil ikke gå igennem« [i Sikkerhedsrådet], sagde han.

Oprørsledernes egne tiltag viser den planlagte optrapning. Under et møde i weekenden i Den frie syriske Hær blev general Idriss fyret som dens chef og, iflg. en erklæring fra Det øverste Militærråd, erstattet med brigadegen. Abdul-Ilah Bashir Al-Noeimi, en oprørs-feltkommandør i det sydlige Syrien. »På grund af de tilbageslag, som generalstaben har lidt i løbet af de seneste måneder, og som følge af de vanskelige forhold, som den syriske revolution står overfor,

og for at genoprette lederskabets hierarki, har Det øverste Militærråd enstemmigt vedtaget ... at fjerne Salim Idriss fra sin post som generalstabschef«, lyder erklæringen.

Og selve oprørernes Genèveforhandlere forlod samtalerne, før de var afsluttet, for at tage til diverse »krigsfronter« i Syrien og forsikre kæmperne om, at der snart ville komme masser af nye våben og penge.

Steinmeier tilslutter sig Kerrys beskyldning af Assad for Genève-fiasko

De begrænsninger, som er pålagt den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeiers udenrigspolitik, som, på trods af visse pro-russiske tiltag, fortsat forbliver inden for det tvivlsomme transatlantiske værdisystem, kan ses i bemærkninger, som han fremkom med i går, hvor han gav den syriske præsident Bashar al-Assad skylden for Genève II-samtalernes fiasko og opfordrede til vedtagelse af en resolution i FN's Sikkerhedsråd om at tillade, at der bringes humanitær hjælp ind i Syrien. Ikke et ord til kritik af ekstremisterne blandt oprørerne.

»Den seneste samtalerunde om Syrien sluttede også uden at man opnåede nogen resultater, hvilket atter viste os, at Assad og hans folk ikke er interesserede i seriøse forhandlinger, men kun ønsker at sikre deres magt«, sagde Steinmeier i går. »Syrernes lidelser og landets fremtid spiller tilsyneladende ingen rolle i denne proces.« Omgående handling fra FN's Sikkerhedsråd var nu påkrævet, tilføjede han: »Det er mere presserende end nogen sinde før, at FN's Sikkerhedsråd skrider til handling og nu godkender en resolution om den humanitære situation i Syrien, som ville afslutte de humanitære krigsforbrydelser.«

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov sagde ved en pressekonference i Moskva her til morgen, at der ikke var nogen mulighed for at sende humanitær hjælp ind i Syrien ved

at gå uden om Assad-regeringen. Og i stedet for at lægge konstant pres på Rusland for at ændre Assads standpunkter, dvs. fortælle ham, hvad amerikanerne forventer, han skal gøre (og herved reducere rettigheder væk ...), burde USA endelig begynde at etablere sin egen, direkte kontakt med Assad, sagde han. Rusland forventes at fremlægge sit eget forslag til, hvordan der skal handles efter fiaskoen med Genève II, på den forestående forsamling i FN's Sikkerhedsråd.

Det islandske parlaments Komité for Økonomiske Anliggender og Handel afholder høringer om bankopdeling

18. feb. 2014 – I sidste uge blev der afholdt lukkede høringer om det lovforslag, som er under diskussion i det islandske parlaments, Althingis, Komité for Økonomiske Anliggender og Handel. Ifølge et komitémedlem fra et oppositionsparti, som blev kontaktet i dag, blev der hørt vidneudsagn fra de store, nye banker, som blev dannet efter den islandske, finansielle nedsmeltning, og som var imod en bankopdeling; og fra små banker og en investeringsbank, som var for en bankopdeling. Næste skridt bliver, at komiteen vil anmode regeringens ministre om at rapportere til dem om fremskridtene for de to regeringskomitéer om bankreformer, som den gamle regering havde kommissioneret, mht. forslag til bankstabilitet, som kunne inkludere sådan noget som f.eks. EU's Liikanen-forslag til en form for opdeling af insolvente banker.

Komitémedlemmet forventede en afstemning i komitéen om 1-2 måneder, idet komitéen sandsynligvis vil vente, indtil de to regeringskomitéers undersøgelser fremlægges, men han er ikke optimistisk mht. udfaldet, eftersom den nye regering ikke fremmer forslaget.

Hvad er Prins Charles' dagsorden i Saudi Arabien denne gang?

Den britiske Prins Charles er ankommet til Riyadh som del af en firedages rejse til Mellemøsten (17.-20. februar), som inkluderer både Qatar og Saudi Arabien. Det er hans tiende rejse til Saudi Arabien, siden hans første rejse til denne nation i 1986. Det er mindre end et år siden Prins Charles sidst rejste til både det saudiske kongerige og Qatar. Charles' rejse finder sted på et tidspunkt, hvor Saudi Arabien er direkte involveret i promoveringen af terroristaktivitet i Syrien, Irak, Centralasien og Rusland. Storbritannien har længe været protektor for mange islamistiske jihadi-grupper, som finansieres af den kongelige saudiske husholdning.

Se LPAC's BAE-11. september side:
<http://larouchepac.com/bae911>

Charles blev budt velkommen i Riyadh af Prins Mutaib bin Abdullah bin Abdulaziz al-Saud, formand for Nationalgarden og elev af det britiske Royal Sandhurst College, sammen med Prins Muhammad Bin Nawaf, den saudiske ambassadør til Storbritannien, og Sir John Jenkins, Storbritanniens ambassadør til Kongeriget. Det officielle emne for Charles' besøg i Arabien er promoveringen af en dialog mellem

religioner.

»I en tid med enorm uro og menneskelige lidelser i Mellemøsten, som måske ses mest tydeligt i Syrien, er der større behov for Prinsens fortalervirksomhed for forståelse mellem religionerne og dialog mellem samfundene end nogen sinde«, sagde ambassadør Jenkins til medierne.

Huset Sauds dybtgående forhold til det britiske monarki og deres samarbejde om promoveringen af terrorisme for at underminere Iran og Rusland, især, rejser imidlertid spørgsmål mht., hvad den aktuelle rejse egentlig handler om.